

NIKDO NENÍ SÁM

Nikdo není sám je novinka Petry Soukupové, která vyšla na podzim loňského roku (vydává *Host*). Autorka se drží jí blízkého tématu, tedy rozvrácených rodin či nefungujících vztahů v nich. Její hrdinové se v ní potýkají s řešením vystalých situací, například se stěhováním celé rodiny, jež zažily jiné postavy v předešlých románech. „Nikdo není sám, ale možná by někdy chtěl. Anebo jsme sami naopak všichni – bez ohledu na to, s kým a jak žijeme?“

Hlavní postavou románu je Veronika, která se chce zavděčit všem. Svě dceři, zesnulé matce, kolegyním v práci, otci, synovi i manželovi. Její život jí začne padat na hlavu a ona se utápí ve svém žalu spolu s lahví vína, prý na lepší spaní. První láska její dcery, syn obviněný ze šikany, otec potýkající se s Alzheimerem a péče o psy, kteří jí a jejímu otci zbyli po smrti matky – to je jen část výčtu věcí, před kterými Veronika stojí. Soukupová rozdala karty nerovnoměrně – na naši protagonistku je toho příliš. A má pocit, že je na všechno sama. Začala se cítit tak nějak zbytečně: „Vstávám první, daleko dřív, než musím, už dávno nemám

důvod mít budík nařizenej na půl sedmý a dělat dětem snídaně a svačiny, nestojí už ani o jedno z toho.“

Silně jsou zde vylíčeny vztahy matek a jejich dcer či přímo tří generací žen v jedné rodině. Vztah matka-dcera může rezonovat v mnohých z nás. Petra Soukupová, tak jako v předešlých románech, umožňuje vidět skutečnost z více úhlů pohledu, což nám jako čtenářům pomáhá ve vnímání Veronичiny reality. „Já jsem klidná, ale ty mě tlačíš do něčeho, co je úplně nepředstavitelný, nikdy jsme o týhle možnosti vážně nemluvili a ty teď děláš, že je to úplně jednoduchý,“ reaguje hlavní postava během jedné z hádek se svým mužem.

Dle mého názoru si v tomto románu přijdou na své mnozí – ženy ve Veronичině věku, které se potýkají se stejnými problémy (starost o stárnoucí rodiče, práce, povinnosti vyplývající z každodenních aktivit a výchova dětí), dospívající, kteří řeší přijímací zkoušky na střední školu a první lásky, ale také babičky a dědečkové, kteří spatří realitu jinou optikou.

Není Veronичina výchova až příliš benevolentní? A myslí vůbec na sebe? Je dost dobrá matka, dcera, ředitelka, žena? Během čtení si budete pokládat spoustu otázek. Zkrátka a dobře „Nová Soukupová, tak jak ji znáte a máte rádi.“

NELA MERVA